

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

48. заседание

Петъкъ, 17 май 1940 г.

(Открито въ 16 ч. 30 м.)

Председателствували председателятъ Никола Логофетовъ и подпредседателятъ Димитъръ Пешевъ.
Секретари: Атанасъ Цвѣтковъ и Георги Михайловъ

Библиотека
Институт история БКП
Инв. № 5708

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:	Стр	По дневния редъ:	Стр
Отпуски	1341	Отговоръ на питане отъ министра на правосъдието относно прилагане закона за преследване неза- конно обогатени чиновници	1341
Питане	1341	Говорили: Запитвачъ С. Стателовъ	1341
Законопроекти	1341	М-ръ В. Митаковъ	1342
Предложения	1346	Предложение за облагане по ст. 512 в/2 отъ внос- ната митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кла- ничната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управле- ние въ гр. Търговище. (Приемане)	1344
Покана (устна) отъ народния представителъ Дочо Христовъ къмъ народнитъ представители да присъжествуватъ на чествуването годишнината на Кръвенишко-Новоселското въстание, което ще стане на 19 май т. г. въ с. Ново-село	1344	Законопроекти: 1) за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л. (Първо и второ четене)	1344
Телеграми: 1) отъ Негово Величество Царя до председателя на Народното събрание, съ която благодари за отправениятъ му честитки и поже- лания по случай имения му день. (Прочитане)	1346	2) за взаимноспомогателна и посмъртна каса при Министерството на общественитъ сгради, пѣти- щата и благоустройството (Второ четене)	1345
2) отъ председателя на Народното събрание до Не- гово Величество Царя, съ която отъ негово име и отъ името на народнитъ представители му честити имения день (Прочитане)	1346	Дневенъ редъ за следващото заседание	1347

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) При-
сѣствуватъ нуждниятъ брой народни представители
Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсѣствуватъ следнитъ народни представители: Алек-
сандъръ Симовъ, Александъръ Радоловъ, Борисъ Мон-
чевъ, Георги Миковъ, Георги Тодоровъ, Деянъ Деяновъ,
Димитъръ Марчевъ, Дичо Тодоровъ, Иванъ Русевъ, Иванъ
В. Петровъ, Игнатъ Хайдудовъ, Кирчо Кирчевъ, Крумъ
Митаковъ, Лазаръ Поповъ, д-ръ Никола Дуровъ, Никола
Джанковъ, д-ръ Николай Николаевъ, Петко Стайновъ,
Петъръ Грънчаровъ, д-ръ Петъръ Кьосеивановъ, Петъръ
Марковъ, Славейко Василевъ, Сотиръ Яневъ, Стефанъ
Радионоуъ и Филипъ Махмудиевъ)

Имамъ да направя следнитъ съобщения.

Разрешени сѣ отпуски на следнитъ народни предста-
вители:

на г-нъ Александъръ Радоловъ — 1 день;
на г-нъ Георги Миковъ — 2 дена;
на г-нъ Георги Тодоровъ — 2 дена;
на г-нъ Деянъ Деяновъ — 1 день;
на г-нъ Димитъръ Марчевъ — 1 день;
на г-нъ Дичо Тодоровъ — 1 день;
на г-нъ Крумъ Митаковъ — 1 день;
на г-нъ Недѣлко Куюмджиевъ — 3 дни;
на г-нъ д-ръ Никола Дуровъ — 1 день;
на г-нъ д-ръ Николай Николаевъ — 3 дни;
на г-нъ Петко Стайновъ — 1 день;
на г-нъ д-ръ Петъръ Кьосеивановъ — 1 день;
на г-нъ Петъръ Марковъ — 1 день;
на г-нъ Славейко Василевъ — 1 день;
на г-нъ Сотиръ Яневъ — 1 день, и
на г-нъ Филипъ Махмудиевъ — 1 день.

Постѣпили сѣ:

Питане отъ народния представителъ г-нъ Ангелъ Дър-
жански до г-на министра на желѣзницитъ, пощитъ и теле-
графитъ относно недоставяне на препорѣчана кореспон-
денция.

Отъ Министерството на народното просвѣщение — за-
конопроектъ за кооперативенъ строежъ на народни ос-
новни училища.

Отъ Министерството на народното просвѣщение — за-
конопроектъ за Държавното висше училище за финансови
и административни науки, София.

Отъ Министерството на финанситъ — законопроектъ за
сключване заемъ въ размѣръ на 150.000.000 л., отъ които
138.000.000 л. отъ Българската земеделска и кооперативна
банка и 12.000.000 л. отъ фонда „Даровити деца и младежи“
за нуждитъ на Министерството на народното просвѣщение.

Отъ Министерството на финанситъ — законопроектъ
за разрешаване на фонда „Агрономически факултетъ при
Университета „Св. Климентъ Охридски“, София, да сключи
заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка
въ размѣръ на 3.000.000 л.

Г-нъ министърътъ на правосъдието е готовъ да отго-
вори на питането на народния представителъ г-нъ Стефанъ
Стателовъ.

Моля г-нъ Стателовъ да прочете своето питане.

Стефанъ Стателовъ: (Отъ трибуната. Чете) „Г-не
министре! Предвидъ на това, че въ страната има много
чиновници, които сѣ забогатѣли презъ време на службата
си, като сѣ си купили къщи, апартаменти и други имоти
и сѣ добили състояние, което не може да се оправдае съ
заплатата, която получаватъ, моля, да ми отговорите:

1. Какви мърки мислите да вземете, за да се открият такива чиновници, и

2. Защо не се прилага законът за преследване на незаконно забогатялите чиновници и мислите ли да приложите този закон съвсичката му строгост?

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата г-н министърът на правосъдието.

Министър Васил Митакوف: (Чете) „Г-да народни представители! Азъ благодаря на г-н Стателовъ за направеното ми питане, защото то ми дава възможност да споделя съвасъ тукъ нѣкои мисли.

Питането на г-н Стателовъ се раздѣля на две части.

1. Какви мърки мисли да вземе Министерството на правосъдието, за да се откриятъ чиновниците, които незаконно сѣ се обогатили, и

2. Защо не се прилага законътъ за преследване на незаконно забогатѣлите чиновници и мисли ли министерството да приложи този законъ въ всичката му строгостъ? Азъ ще следвамъ сѣщия редъ.

Въпросътъ за корупцията въ чиновничеството винаги е занимавалъ нашия законодатель и нашето управление. Въ това отношение ние не можемъ да кажемъ, че не сѣ били вземани мърки. Работата е тамъ, че всички тия мърки не сѣ дали желаниа резултатъ.

Наказателниятъ законъ предвижда дѣла глава за чиновническите престѣпления. Отъ постановленията въ тая глава, както знаете, голѣмъ брой сѣ насочени именно срещу користните престѣпления по служба: членове 421, 422, 425, 427, 428, 429, 430 и 431.

Съ специаленъ законъ отъ 17 юний 1934 г. се предвидѣха нови състави, целещи ограничаването на користните престѣпления по служба, и се засилиха санкциите на сѣществувашитъ по наказателния законъ за такива престѣпления. Заедно съ това, предвидѣха се редъ процесуални мърки, които правятъ борбата съ чиновническите престѣпления по-ефикасна.

Освенъ тия закони, сѣществуватъ и други два специални закона, изрично насочени срещу користните престѣпления по служба: законътъ за преследване на незаконно обогатенитъ чиновници и законътъ за отнемане за въ полза на държавата имоти, придобити по незаконенъ начинъ.

И двата тия закона предвиждатъ извънредни мърки за преследване корупцията всрѣдъ чиновничеството.

Първиятъ дава право на началника на чиновника винаги, когато има съмнение, че той — чиновникътъ — се е обогатилъ по незаконенъ начинъ, използвайки своето служебно положение, да му поиска смѣтка. Всички имоти, за които чиновникътъ не може да установи, че не сѣ придобити по незаконенъ начинъ, се отнематъ въ полза на държавата. Отнематъ се въ полза на държавата имотитъ на чиновника и тогава, когато той се откаже да даде обяснения. Въ тоя случай, значи, достатъчно е само едно подозрение.

Законътъ за отнемане въ полза на държавата на имоти, придобити по незаконенъ начинъ, е още по-строгъ. Той постановява отнемането на имотитъ не само на чиновника, но и на всички, които сѣ се възползували отъ тая негова дейностъ и сѣ се обогатили незаконно, въ това число дори и народните представители.

Първиятъ отъ тия закони е отъ 20 декемврий 1894 г., а вториятъ — отъ 18 априлъ 1919 г., което значи, че първиятъ има едно сѣществуване близу отъ половинъ вѣкъ, а вториятъ — отъ 20 години. При все това, обаче, както казахъ, тѣ не сѣ дали очаквания резултатъ.

Въпрѣки усилията ми да събера сведения въ колко случаи досега е намѣрилъ приложение законътъ за преследване незаконно обогатенитъ чиновници, такива сведения не можахъ да се събератъ, защото мърките, които този законъ предвижда, не минаватъ презъ сѣдилищата, а иматъ чисто административенъ характеръ.

По закона за отнемане въ полза на държавата на имоти, придобити по незаконенъ начинъ, досега сѣ били образувани всичко 470 дѣла, отъ които само по 36 — или 7% — сѣ издадени осѣдителни присѣди, а по останалитъ 443 — или 93% — или сѣ били издадени оправдателни присѣди или сѣ били прекратени. Отъ тия дѣла въ този моментъ има висящи само 9.

Даннитъ, съ които разполага министерството, за престѣпленията по общия наказателенъ законъ за времето отъ 1910 г. до днесъ, показватъ, че чиновническите престѣпления до 1926 г. иматъ тенденция да се увеличаватъ, а отъ 1926 г. насамъ — да се намаляватъ. Така, докато презъ 1910 г. по такива престѣпления сѣ били образувани

763 дѣла, презъ 1926 г. сѣ били образувани 3.245 дѣла Следъ тая година, както казахъ, дѣлата почватъ да намаляватъ и достигатъ за 1939 г. до 711.

По-интересно е, обаче, да се види какъ сѣ се свършвали тия дѣла. Числото на свършенитъ съ осѣдителни присѣди дѣла е много по-малко отъ числото на свършенитъ съ оправдателни присѣди. Така: отъ 763 дѣла за 1910 г. само 75, или 9% — сѣ свършени съ осѣдителни присѣди а 688, или 91% — съ оправдателни присѣди; отъ 866 дѣла за 1911 г. само 105, или 12% — сѣ свършени съ осѣдителни присѣди и 761, или 88% — съ оправдателни присѣди; за 1912 г. само 89, или 10% — сѣ свършени съ осѣдителни присѣди и 731, или 90% — съ оправдателни присѣди. За годинитъ отъ 1913 до 1919 нѣма данни. За 1920 г. 140 дѣла, или 28% — сѣ свършени съ осѣдителни и 455, или 72% — съ оправдателни присѣди; за 1921 г. 125 дѣла, или 85% — сѣ свършени съ осѣдителни и 702 дѣла, или 13% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.261, или 87% — съ оправдателни присѣди; за 1923 г. 205, или 14% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.248, или 86% — съ оправдателни присѣди; за 1924 г. 361 дѣла, или 21% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.366 дѣла, или 79% — съ оправдателни присѣди; за 1925 г. 379 дѣла, или 17% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.880 дѣла, или 83% — съ оправдателни присѣди; за 1926 г. 600 дѣла, или 18% — сѣ свършени съ осѣдителни и 2.645 дѣла, или 82% — съ оправдателни присѣди; за 1927 г. 769 дѣла, или 32% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.972 дѣла, или 68% — съ оправдателни присѣди; за 1928 г. 654 дѣла, или 35% — сѣ свършени съ осѣдителни и 1.153 дѣла, или 65% — съ оправдателни присѣди; за 1929 г. 582 дѣла, или 41% — сѣ свършени съ осѣдителни и 872 дѣла, или 59% — съ оправдателни присѣди; за 1930 г. 804 дѣла, или 47% — сѣ свършени съ осѣдителни и 923 дѣла, или 53% — съ оправдателни присѣди; за 1931 г. 695 дѣла, или 46% — сѣ свършени съ осѣдителни и 811 дѣла, или 54% — съ оправдателни присѣди; за 1932 г. 600 дѣла, или 42% — сѣ свършени съ осѣдителни и 843 дѣла, или 58% — съ оправдателни присѣди; за 1933 г. 460 дѣла, или 38% — сѣ свършени съ осѣдителни и 828, или 62% — съ оправдателни присѣди; за 1934 г. 481 дѣла, или 40% — сѣ свършени съ осѣдителни и 726 дѣла, или 60% — съ оправдателни присѣди; за 1935 г. сѣ свършени 483 дѣла, или 48% — сѣ осѣдителни и 602 дѣла, или 52% — съ оправдателни присѣди; за 1936 г. 501 дѣла, или 41% — сѣ свършени съ осѣдителни присѣди и 719 дѣла, или 49% — съ оправдателни присѣди; за 1937 г. 744 дѣла, или 53% — сѣ свършени съ осѣдителни и 733 дѣла, или 47% — съ оправдателни присѣди. За 1938 г. нѣмаме данни за осѣдителнитъ и оправдателнитъ присѣди, защото въ това време дѣлата сѣ още въ движение и не се знае какъ ще се свършатъ.

Срѣдно за годинитъ 1910, 1911 и 1912 имаме осѣдителни присѣди 10%, а оправдателни 90%; за годинитъ 1920—1929 осѣдителни присѣди имаме 23%, а оправдателни — 77%; за годинитъ 1930—1937 имаме осѣдителни присѣди 44%, а оправдателни — 56%. Общо за всички години имаме 28% осѣдителни присѣди и 72% оправдателни

Както виждате, числото на осѣдителнитъ присѣди е много по-малко отъ числото на оправдателнитъ присѣди. Исключение прави само 1937 г., презъ която числото на осѣдителнитъ присѣди надминава съ 11 числото на оправдателнитъ.

Причината на това явление може да се търси въ две направления: или въ грѣшки на контролните органи, значи, въ слабост на ревизионнитъ актове, съ които сѣ констатирани липситъ и злоупотрѣбленията, или въ недостатъци на процедурата по провѣрката на тия актове предъ сѣдилищата. Азъ допускамъ и дветъ, обаче съмъ наклоненъ, възъ основа на моя личенъ опитъ и наблюдения, да дамъ предимство на второто. Пропадането на много ревизионни актове предъ сѣдилищата и оправдаването на подсѣдимитъ се дължи най-често и най-много на лоши експертизи, съ които по необходимостъ сѣдилищата сѣ принудени да си служатъ при провѣрката на ревизионнитъ актове. Въ повечето случаи казанитъ недостатѣци на сѣдебнитъ експертизи се явяватъ като послѣдствие на недостатъчна техническа подготовка или на едно повърхностно провѣряване на смѣтките. Не рѣдко, обаче, тѣ се явяватъ и като послѣдствие на причина отъ другъ характеръ. За да не се връщамъ върху тоя въпросъ, нека кажа веднага, че една отъ мърките, които въ борбата съ чиновническите користни престѣпления трѣбва да се взематъ, между другото, е и тая, да се реформира институтъ на експертизата досежно тия дѣла по начинъ, който да гарантира не само нейното техническо усъвършенстване, но и по-голѣма добросъвестностъ.

Днесъ въ затворитѣ има всичко 177 затворници, осъдени за користни престѣпления по служба.

Отъ всички поменати закони най-ефикасенъ се оказа законътъ за користнитѣ престѣпления по служба, който, както бѣше изтъкнато, предвижда по-голѣми наказания, а освенъ това, като мѣрка за неотклонение по тия престѣпления, опредѣля вземане подъ стража. Разбира се, че е рано още — законътъ е едва отъ петъ години — да се говори съ достатъчна положителностъ за крайнитѣ резултати на тоя законъ.

Проектътъ, който нѣкога азъ бѣхъ изработилъ, предвиждаше и други постановления, които, обаче, не се приеха и които, споредъ мене, ако бѣха приети, щѣха да дадатъ още по-голѣмъ резултатъ.

Въ проекта се предвиждаше, че всѣки чиновникъ при постѣпването си на служба трѣбва да подаде декларация за своето и на съпругата си материално състояние, а следъ това същиятъ се задължаваше за всички имоти, които впоследствие би придобилъ било по дарение, било по наследство, било по другъ начинъ, да подава допълнителни декларации. Както казахъ, тая наредба не се прие. Специално за престѣпленieto подкупъ проектътъ предвиждаше, че частното лице не отговаря, когато чиновникътъ е получилъ сумата, съ която отговорността за получаване подкупъ се правѣше по-ефикасна, като въ сѣщото време се избѣгваше опасността отъ шантажъ. И тая мѣрка не се прие.

Министерството на правосѣдието много отблизу и много живо се е интересуващо винаги отъ тоя въпросъ. То, обаче, прави само онова, което е въ неговата власть. Отъ само себе си се разбира, че то не може нито да движи отдѣлнитѣ процеси, нито да взема инициатива за възбуждане на отдѣлни дѣла, тъй като въ такъвъ случай то би прекрѣчило границата на своята власть и би си навлѣкло нежелателни и опасни подозрения и обвинения за вмѣшателство въ работата на сѣдилищата — което нито ние нито вие може и трѣбва да допустнемъ.

Общи мѣрки, обаче, срещу чиновническитѣ престѣпления винаги сѣ били вземани. Съществуватъ многобройни окръжни, издавани отъ Министерството на правосѣдието, съ които се предписва по-бързо движение на производството по тия дѣла. Сведенията показватъ, че благодарение на тия мѣрки чиновническитѣ дѣла се свѣршватъ сравнително съ задоволителна бързина — за не повече отъ една година въ всѣка инстанция.

Все по този мотивъ, наказателната репресия по чиновническитѣ престѣпления никога да не отслабва, правителствата, респективно Министерството на правосѣдието, е било крайно строго спрямо осѣденитѣ за чиновнически престѣпления, като почти при всички случаи на амнистия или помилвания тѣзи престѣпления сѣ били изключвани отъ обсега на даванитѣ амнистии и помилвания.

Заедно съ министра на финанситѣ, уважаемиятъ г-нъ Божиловъ, и азъ трѣбва да признаемъ, че една отъ мѣрките, която въ това отношение би трѣбвало да се вземе и която, споредъ мене, би дала най-голямъ резултатъ, е да се засили финансовиятъ надзоръ, да се направятъ финансовитѣ ревизии по-чести и по-ефикасни. При днешното положение тоя контролъ е повече отъ недостатъченъ, както формалниятъ, който се упражнява отъ смѣтнитѣ палати, така и материалниятъ, който се упражнява отъ финансовата инспекция.

Формалниятъ — на смѣтнитѣ палати — идва обикновено твърде късно, а материалниятъ — на финансовата инспекция — се извършва при условия, които не му позволяватъ да бѣде нито достатъчно изчерпателенъ, нито достатъчно задълбоченъ. Нужно е да се засили и единиятъ и другиятъ. Съгласно закона за финансовата инспекция, органитѣ на финансовата инспекция — финансовитѣ инспектори — сѣ натоварени да ревизиратъ всички държавни, общински и обществени учреждения, което значи: 4.039 държавни учреждения, 1.215 общини и общински учреждения и нѣколко десетки хиляди обществени учреждения. А числото на финансовитѣ инспектори е всичко 111.

Що се отнася до формалната контрола, тя се упражнява отъ 7 областни смѣтни палати и отъ Върховната смѣтна палата. Очевидно, всичкитѣ тѣзи органи не сѣ достатъчни да упражняватъ нужния ефикасенъ контролъ, колкото и добре да сѣ устроени и каквито усилия и да полагатъ.

Отъ друга страна, не трѣбва да се забравя, че корупцията всрѣдъ чиновничеството се намира въ тѣсна връзка съ общия мораленъ уровень, на който стои обществото. Първо, и, второ, че въ това отношение не е безъ значение и начинътъ, по който е уреденъ въпросътъ за материалната обезпеченостъ на чиновничеството. Римъ, въ последния вѣкъ на републиката, издаде осемъ закона за борба

съ корупцията. Процесътъ на корупцията, обаче, бѣше отишълъ толкова далечъ, че всичкитѣ тия закони не можаха да помогнатъ. Преди революцията въ Франция се вземаха крайни мѣрки за ограничаване на корупцията всрѣдъ чиновничеството. Дойде се до смъртно наказание. Както знаете, обаче, тия мѣрки не можаха да спратъ фаталния ходъ на събитията.

Що се отнася до материалната обезпеченостъ на чиновницитѣ, тя обхваща въ себе си три елемента: служебенъ стабилизаторъ, достатъчни заплати и достатъчни пенсии.

Безъ да искамъ да кажа, че общитѣ нрави и недостатъчната материална обезпеченостъ оправдаватъ корупцията всрѣдъ чиновничеството, не е излишно, все пакъ, да се подчертае, че когато е дума за ограничаване на това зло, споменатитѣ условия не трѣбва сѣщо да се изпускатъ изъ предвидъ.

Предстои, прочее, да се взематъ мѣрки въ две посоки: превантивни и репресивни.

Къмъ първитѣ трѣбва да се отнесатъ всички мѣрки, които иматъ за целъ да оздравятъ моралнитѣ условия на цѣлия общественъ животъ, следъ това: подобрене на материалното положение на чиновничеството, отъ една страна, и отъ друга — засилването както на финансовия контролъ, така и на административния; на трето мѣсто — задължаване на чиновницитѣ да деклариратъ, при постѣпването имъ на служба, своето и на съпругитѣ си материално положение, а за имотитѣ, които придобиватъ впоследствие, да подаватъ допълнителни декларации; по-нататъкъ: повдигане на моралния и интелектуаленъ цензъ за заемане на държавни, общински и прочее длѣжности; усилване отговорността на началника за престѣпленията на подчиненитѣ му длѣжностни лица, провеждане на друга политика относно амнистиятъ и помилванията, при която отрицателнитѣ явления на смѣтитѣ да се намалятъ до минимумъ и т. н.

Къмъ вторитѣ трѣбва да се отнесатъ: бързото разглеждане на чиновническитѣ дѣла; осигуряване чрезъ процесуални и други мѣрки на материалната истина и особено чрезъ подобрене на института на вещитѣ лица; засилване мѣрките за неотклонение, засилване на наказателнитѣ санкции, въвеждане на по-строгъ затворнически режимъ, засилване на гражданската отговорност и т. н.

Съ това азъ свѣршихъ отговора си по първата частъ отъ питането на г-нъ Стателовъ.

По втората частъ трѣбва да повторимъ, че инициативата по преследване на незаконно обогатенитѣ чиновници по закона отъ 1894 г. принадлежи на началника на подозрѣния чиновникъ. По този законъ, сѣдебната власть, респективно министърътъ на правосѣдието, нѣма никакво участие, освенъ дотолкова, доколкото се касае до чиновникъ по сѣдебното ведомство, въ който случай министерството действа не като правосѣдие, а като администрация. Министерството на правосѣдието, прочее, специално по този законъ нѣма какво да направи. Това е моятъ отговоръ.

Преди да свѣрша, трѣбва да прибавя още и следното: както законътъ за преследване на незаконно обогатенитѣ чиновници, така и законътъ за отнемане въ полза на държавата на имоти, придобити по незаконенъ начинъ, разчитатъ на една по-голяма заинтересуваностъ отъ страна на обществото въ издирването и наказването на чиновническитѣ престѣпления. Досегашниятъ опитъ, обаче, показва, че очакванията на законодателя въ това отношение сѣ били твърде преувеличени.

Нужно е, прочее, по-голяма заинтересуваностъ отъ страна на обществото въ борба съ чиновническитѣ престѣпления. Всички, които знаятъ, или иматъ основание да предполагатъ, че нѣкой чиновникъ незаконно се е обогатилъ, трѣбва да считатъ за свой граждански дългъ да съобщаватъ това на надлежнитѣ органи на властта.

Въ тоя редъ на мисли азъ бихъ молилъ сѣщо и г-нъ Стателовъ, ако знае такива случаи — а той сигурно знае, иначе не би ми отправилъ горното питане — да бѣде така добъръ да ми ги съобщи, и нека бѣде сигуренъ, че министерството ще изпълни добре своя дългъ. Ние трѣбва да се боримъ срещу корупцията всрѣдъ чиновничеството. Не по-малко, обаче, трѣбва да се боримъ и срещу всички ония, които анонимно и лекомислено разпространяватъ най-чудовищни слухове за чиновнически престѣпления, за кражби, злоупотребления и разхищения отъ страна на държавнитѣ служители. Тия слухове, безъ да допринасятъ нищо за лѣкуване на злото, ако такова действително съществува, спомагатъ тъкмо за обратното: като поставятъ всички подъ знака на съмнението и подозрението, въ сѣщото време тѣ образуватъ единъ щитъ за истински виновнитѣ и насърчаватъ колебливитѣ. Азъ ще бѣда още по-благодаренъ на г-нъ Стателовъ, ако той отъ своя страна ни посочи и други мѣрки, освенъ взетитѣ досега и посоченитѣ по-горе, за да бѣдатъ проучени и използвани.

председателствуващ Димитър Пешев: Преди да пристъпим към дневния ред, давам думата на народния представител г-н Дочо Христов.

Дочо Христов: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Позволявам си и аз на свой редъ отъ това мѣсто да покана г-да народнитѣ представители, тия, които биха желали, да присѣствуватъ на чествуването на годишнината на Кръвенишко-Новоселското въстание, което ще стане въ недѣля, 10 частъ, 19 т. м., въ мѣстността „Боаза“, при Ново-село. Заминаваме въ 9 ч. 50 м. утре вечеръ съ втория пѣтичически влакъ. Това въстание е брънка отъ Априлското въстание, което избухна въ Южна България. Това въстание стана въ Северна България и трая отъ 1 до 11 май, старъ стилъ, 1876 г. (Ржкоплѣскания)

Председателствуващ Димитър Пешев: Минаваме къмъ дневния редъ — точка първа:

Одобрене на предложението за облагане по статия 512 в/2 на вноската митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кланичната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управление въ гр. Търговище.

Моля г-на секретаря да прочете проекторешението.

Секретарь Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за облагане по ст. 512 в/2 на вноската митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кланичната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управление въ гр. Търговище.

Г-да народни представители! Съ писмо № 2541, отъ 4 априль 1940 г., Търговищкото градско общинско управление съобщава, че въ скоро време щѣла да пристигне на името на общината една комплектна кланична инсталация за новопостроената общинска кланица, заедно съ обезмѣлителни вентилационни, отоплителни и други апарати, както и такива за щавене на свини, за изваряване на вътрешности и всички арматури и други кланични съоръжения.

Съ сѣщото писмо казаното общинско управление моли, тая инсталация съ всички принадлежащи къмъ нея съоръжения да бѣдатъ обложени съ намалено мито по ст. 512 в/2 на вноската митнишка тарифа, съ 8% по стойностъ.

Това си искане предприятието прави затова, че такава отстъпка била направена и на други общини.

Въ закона за митницитѣ нѣма законоположение, по силата на което да се извърши това облагане; сѣщото може да стане само възъ основа на законодателно решение.

Горното като излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете въ настоящата сесия на Народното събрание представеното въ за цельта проекторешение.

Гр. София, май 1940 г.

Министъръ на финанситѣ: **Д. Божиловъ**

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за облагане по ст. 512 в/2 на вноската митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кланичната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управление въ гр. Търговище.

Одобрява се да се обложатъ по ст. 512 в/2 на вноската митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кланичната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управление въ гр. Търговище.

Председателствуващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители които приематъ решението за облагане по статия 512 в/2 на вноската митнишка тарифа съ 8% по стойностъ кланичната инсталация и всички други апарати, съоръжения и принадлежности къмъ нея, които ще се внесатъ отъ градското общинско управление въ гр. Търговище, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ втората точка отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л.

Моля г-на секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на законъ за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л.

Г-да народни представители! За да се даде възможностъ на държателитѣ на облигации отъ Пловдивския вътрешенъ заемъ отъ 1939 г. да си служатъ съ тѣхъ откриване кредитъ при Българската народна банка и неопходимо е този заемъ да бѣде гарантиранъ отъ държавата. Ето защо, моля ви, да разгледате и гласувате туй приложения законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската градска община да сключи вътрешенъ заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л. Министъръ на финанситѣ: **Д. Божиловъ**

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л., публикуванъ въ брой 96 на „Държавен вестникъ“, отъ 2 май 1939 г.

§ 1. Къмъ чл. 5 се прибавя следната алинея:

Изплащането на заема е гарантирано отъ държавата.

§ 2. Къмъ чл. 6, алинея трета, въ предпоследното изречение, следъ думитѣ „за извършеното уведомява Пловдивската община“ се прибавятъ думитѣ „и Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове“.

§ 3. Алинея втора на чл. 8 се измѣня така:

Тегленията ще се вършатъ въ Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове единъ месецъ преди настѣпване на падежа на всѣки купонъ отъ комисията, предвидена въ чл. 158 на правилника за приложение на закона за управление на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове. Нумерата на изтегленитѣ въ погашение облигации ще се публикуватъ въ „Държавен вестникъ“.

§ 4. Последната алинея на чл. 11 се измѣня така:

Изтегленитѣ купони и облигации се изпращатъ отъ Българската народна банка на Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове, която следи за редовната служба по заема.

§ 5. Чл. 17 се измѣня така:

Изгубенитѣ, откраднатитѣ или повредени облигации и купони се замѣнятъ съ дубликати отъ Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове за смѣтка на приносителя, следъ изпълнение отъ последния на надлежнитѣ формалности.

Председателствуващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л., публикуванъ въ брой 96 на „Държавен вестникъ“, отъ 2 май 1939 г., моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г-нъ министърътъ на финанситѣ.

Министъръ **Добри Божиловъ:** Моля, спешностъ.

Председателствуващ Димитър Пешев: Прави се предложение за гласуване на законопроекта по спешностъ на второ четене.

Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за разрешаване на Пловдивската община да сключи заемъ въ размѣръ на 45.000.000 л., публикуванъ въ брой 96 на „Държавен вестникъ“, отъ 2 май 1939 г.

§ 1. Къмъ чл. 5 се прибавя следната алинея:

Изплащането на заема е гарантирано отъ държавата.

Председателствуващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на второ четене заглавието и § 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„§ 2. Къмъ чл. 6, алинея трета, въ предпоследното изречение следъ думитъ „за извършеното уведомява Пловдивската община“ се прибавятъ думитъ „и Главната дирекция на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„§ 3. Алинея втора на чл. 8 се измѣня така:

Тегленията ще се вършатъ въ Главната дирекция на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове единъ месецъ преди настѣпване на падежа на всѣки купонъ отъ комисията, предвидена въ чл. 158 на правилника за приложение на закона за управление на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове. Нумерата на изтегленитъ въ погашение облигации ще се публикуватъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„§ 4. Последната алинея на чл. 11 се измѣня така:

Изтегленитъ купони и облигации се изпращатъ отъ Българската народна банка на Главната дирекция на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове, която следи за редовната служба по заема“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„§ 5. Чл. 17 се измѣня така:

Изгубенитъ, откраднатитъ или повредени облигации и купони се замѣнятъ съ дубликати отъ Главната дирекция на държавнитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове за смѣтка на приносителя, следъ изпълнение отъ последния на надлежнитъ формалности“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Законътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка трета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за взаимноспомогателна и посмъртна каса при Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за взаимноспомогателна и посмъртна каса при Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 1. При Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството се учредява „Взаимноспомогателна и посмъртна каса“.

Касата има два фонда: „Взаимнопомощъ“ и „Посмъртна помощъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ заглавието и чл. 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 2. Касата се основава за постигане на следнитъ цели:

- 1) да осигури на наследниците на членоветъ си, или на посочени отъ тѣхъ лица, опредѣлени помощи, платими въ случай на уволнение или смъртъ;

2) да осигури на членоветъ си опредѣлени помощи, платими следъ изтичане на опредѣленъ срокъ членуване;

3) да отпуска еднократни помощи на членоветъ си въ случай на уволнение или смъртъ и

4) да строи и купува лѣчебни домове, санаториуми, почивни станции и болници“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 3. Помощитъ, които касата отпуска по двата фонда, не подлежатъ на заповръ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 4. Въ касата задължително членуватъ:

1) всички служители, които получаватъ заплатата по бюджета на Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството и заематъ щатна служба, и

2) служителитъ при касата.

Забележка. Служители, които членуватъ въ други взаимноспомогателни или посмъртни каси, учредени съ специални закони, иматъ право да избиратъ въ коя каса да членуватъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ предлага редакционна поправка на точка 1 на тоя членъ.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: Въ следния видъ: (Чете) „1) всички служители по ведомството на Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството, които заематъ щатна служба“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Това е сѣщиятъ пунктъ 1, съ малка редакционна поправка, съ малко измѣнение, за по-голяма яснота. Смихльте е сѣщиятъ.

Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ предложението на г-на министъра на благоустройството за измѣнение на точка първа отъ този членъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще поставя на гласуване чл. 4. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 4, заедно съ току-що приетото измѣнение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 5. Лицата, които иматъ изтекло двадесетгодишно членуване въ посмъртната каса при Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството, могатъ или да запазятъ размѣритъ на придобититъ въ деня на изтичането на двадесетгодишния срокъ посмъртни помощи, като продължаватъ да плащатъ пожизнено вносци по установената въ правилника за приложението на този законъ таблица, или да получатъ неолихвени вносите отъ тѣхъ суми. Въ последния случай касата се задължава да върне внесенитъ суми въ продължение най-много на три години, като за целта може да използва и резервния фондъ на досегашната посмъртна каса при Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството“.

Въ осмия редъ думата „неолихвени“ да се замѣни съ думата „олихвени“ — печатна грѣшка.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ предложението за замѣняване думата „неолихвени“ съ думата „олихвени“, понеже е печатна грѣшка, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще поставя на гласуване чл. 5. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 6. Редовнитъ членове на досегашната посмъртна каса при Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството сѣ по право членове на новоучредената каса, избрана отъ тѣхъ таблица, установена въ правилника за приложението на този законъ“.

Тѣ заплатата вноски, съответстващи за възрастта, която сѣ иматъ въ деня на записването имъ за членове на касата при Главната дирекция на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 7. Срѣдствата на касата се набиратъ отъ:

- 1) еднократна вѣстнителна вноска;
- 2) месечни задължителни вноски по двата фонда;
- 3) годишни помощи по бюджета на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството;
- 4) лихви и доходи отъ капитали и имоти и
- 5) дарения и др.

Забележка. Досегашниятъ резервенъ фондъ на посмъртната каса при Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството се прехвърля по право и безъ всѣкакви последици, като резервенъ фондъ на фондъ „Посмъртна помощ“ при новообразуваната каса“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 8. Членскитѣ вноски, както и всички суми, взети подъ заемобразна форма отъ приходитѣ на двата фонда, се събиратъ отъ касиеритѣ при подведомственитѣ на Министерството учреждения и се внасятъ въ приходъ на касата най-късно десетъ дни следъ изплащане на заплатитѣ. При закъснение нередовнитѣ касиери заплащатъ 1% месечна лихва“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 9. Контрольтъ за редовното, правилно и своевременно удържане и внасяне въ касата на установенитѣ въ чл. 7 вноски, както и за правилното изразходване срѣдствата на касата принадлежи на министъра на финанситѣ и на Върховната и областнитѣ смѣтни палати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 10. За редовното и правилно удържане и своевременно внасяне въ касата на установенитѣ въ чл. 7 вноски следи и управлението на касата, чрезъ своитѣ контролни органи. Тѣ се назначаватъ отъ министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, по представление на управителния съветъ на касата.“

Контролнитѣ органи на касата извършватъ провѣрки на касиеритѣ само доколко правилно и точно сѣ изчислявали вноскитѣ и дали тѣ сѣ своевременно внасяни въ касата. За констатиранитѣ нередовности, съставенитѣ отъ тѣхъ актове се изпращатъ на съответната областна смѣтна палата за издаване решение, съгласно членове 4 и 74 отъ закона за Върховната и областнитѣ смѣтни палати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 11. Срѣдствата на касата се пласиратъ въ:

- 1) срочни и безсрочни влогове;
- 2) недвижими имоти;
- 3) лични и краткосрочни заеми, съ или безъ порѣчителъ;
- 4) ипотечни земи;
- 5) гарантирани отъ държавата ценни книжа и
- 6) построяване на жилищни сгради на своитѣ членове на дългосрочни изплащания“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 12. Служителитѣ при касата се приравняватъ въ всѣко отношение съ държавнитѣ. Заплатитѣ, както и пензионитѣ имъ удържки, се заплащатъ отъ срѣдствата на касата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 13. Касата е юридическа личност. Тя отговаря за своитѣ задължения съ имуществата и капиталитѣ си, като всички фондъ е гарантиранъ отъ срѣдствата му. Двата фонда на касата иматъ отдѣлно счетоводство“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 14. Касата действува подъ контрола на министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Той назначава 1/3 отъ членоветѣ на управителния и надзорния съвети“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 15. Управлението, устройството, отчетността и таблицитѣ за размѣритѣ на вноскитѣ за двата фонда, както и за размѣритѣ на помощитѣ, които касата ще дава, се уреждатъ съ специаленъ правилникъ, изработенъ отъ управителния съветъ на касата, приетъ отъ общото събрание на сѣщата и утвърденъ отъ министъра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Правилникътъ се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Дограмаджиевъ: (Чете)

„Чл. 16. Този законъ отмѣнява чл. 77 отъ закона за Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законътъ е приетъ окончателно

Давамъ 10 минути почивка.

(Следъ почивката)

Председателъ Никола Логофетовъ: (Звъни) Заседанието продължава. (Става правъ)

Г-да народни представители! Получихъ отъ Негово Величество Царя (народнитѣ представители и публиката ставатъ прави), въ отговоръ на поздравления, които Му изпратихъ по случай именния Му день, следната телеграма (Чете)

„Благодаря отъ сърдце Вамъ и на народнитѣ представители за любезнитѣ честитки и хубавитѣ пожелания, които Ми изказвате за именния Ми день и които Ме истински затрогнаха. Царьтъ“. (Продължителни рѣкопѣскания)

Азъ отправихъ следната телеграма до Негово Величество: (Чете)

„Негово Величество Царя. Двореца — София.

Азъ и народнитѣ представители, по случай тезоименния день, поднасяме на Ваше Величество нашитѣ най-сърдечни честитавания, като молимъ Всевишния и Свети Царь Бориса да закрилятъ Ваше Величество, за да можете все така здраво, крепко и мъдро да рѣководите единния, сплотенъ и обединенъ български народъ по пътя на добруването и преуспѣването.

Пожелаваме на Ваше Величество здраве, бодростъ и дълголетие“. (Рѣкопѣскания)

Имамъ да ви направя следнитѣ съобщения.

Постѣпили сѣ:

Отъ Министерството на финанситѣ — предложение за одобрение решенията на прошетарната комисиия, взети въ заседанието ѝ на 2 май 1940 г., протоколъ № 1.

Отъ сѣщото министерство — предложение за одобрение решенията на прошетарната комисиия, взети въ заседанието ѝ на 16 май 1940 г., протоколъ № 2.

Отъ Министерството на народното просвѣщение — предложение за одобрение на подписаната въ София на 5 юний 1939 г. културна спогодба между България и Италия.

Ще ви бъдат раздадени.

Г-да народни представители! Понеже решенията на прошегарната комисия ви се раздадоха късно, не сж изтекли 24 часа отъ раздаването, не бихме могли да ги разглеждаме сега.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Това е право.

Председателъ Никола Логофетовъ: Поради изчерпване на дневния редъ, ще закрия заседанието.

Въ съгласие съ правителството, председателството ви предлага за следващото заседание на 21 май 1940 г., 15 ч., следния дневенъ редъ:

1. Одобрение на предложението за одобрение на подписаната въ София на 5 юний 1939 г. културна спогодба между България и Италия.

Първо четене на законопроектитъ:

2. За кооперативенъ строежъ на народни основни училища.

3. За Държавното висше училище за финансови и административни науки — София.

4. За сключване заемъ въ размѣръ на 150.000.000 л., отъ които 138.000.000 л. отъ Българската земеделска и кооперативна банка и 12.000.000 л. отъ фонда „Даровити деца и младежи“, за нужди на Министерството на народното просвѣщение.

5. За разрешаване на фонда „Агрономически факултетъ при Университета „Св. Климентъ Охридски“. София, да сключи заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 3.000.000 л.

6. Второ четене на законопроекта за учредяване Дирекция за електрификацията на Северна България.

7. Одобрение решенията на прошегарната комисия. Които приематъ така предложения дневенъ редъ, моля, да влизнатъ рѣка. Министрство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 17 ч. 50 м.)

Председателъ: **НИКОЛА ЛОГОФЕТОВЪ**

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: { **АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ**
 { **ГЕОРГИ МИХАЙЛОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**